

EN CLAU DE FA

Contingut

com la mà dreta

en clau de fa

delint aguts inabastables.

Versos de tendresa

que no goso pronunciar.

Instants com llampecs

il·luminen la partitura

que el glatir dels cors

esbossa.

Adàgio de contactes efímers

que el tro

permanent de la por

esborra.

Xarbotat

com un pentagrama

estès arran de mar.

Remogut

pel vertiginós dansar dels teus dits,

clamant amor

amb les notes blanques

del teclat.

Vibren les cordes

d'un so sense retorn.

Percudeix dins el meu cap

cada mot

i el seu batec desbocat.

Però refuso,

amb veu trencada,

composar la peça

a quatre mans.

Vesso llàgrimes de xocolata,

ja res serà igual,

mentre sento els darrers compassos

d'una trista tonada.

Tan sols puc oferir-te

una eterna abraçada

que fixi en els timpans

la música que et va dur

i el silenci estrepitós,

previ al sospir,

de l'últim acord.